

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm a mai ünnepnapon összegyűlt szülőket, diákokat, pedagógusokat.

Hálásan köszönöm Kedves Vendégeinknek:

**Borbély Lénárd polgármester úrnak,
Tóth János tankerületi igazgató úrnak,
Morovik Attila alpolgármester úrnak,
Szuhai Erika képviselő asszonynak,
Tóth Endre igazgató-helyettes úrnak,
a társintézmények vezetőinek, helyetteseinek,**

hogy jelenlétükkel megtisztelnek bennünket.

Gondolatban repülünk vissza az időben: 1934-ben vagyunk. Csepelen a Kertvárosban és Királyerdőben nincs iskola. A kisgyerekek esőben-hóban, fagyban, sárban minden reggel gyalognak a távoli községi iskolákba. Jogos hát az igény: szükség van egy szép, modern, egészséges iskolára a Kolozsvári utcában.

Az épület helyén egy jókora homokdombon időtlen idők óta egy vadászház állt.

Az építkezést 1938 tavaszán megkezdték, s ugyanebben az évben be is fejezték, de a felszerelés, berendezés hiánya miatt a tanítás csak 1939. február 3-án kezdődött meg a 4 tantermes, kisdíákok számára megnyílt Mátyás Király Állami Népiskolában. Ettől a naptól számítjuk iskolánk történetét, tehát idén ünnepeljük fennállásának 80. évfordulóját.

Az épület fokozatos bővítésével, a férőhely növelésével ma 3 épületben közel 400 diák tanul 40 pedagógus irányításával.

De az oktatási infrastruktúra – mai divatos kifejezéssel a hardver - folyamatos fejlesztése mellett az oktatási kínálatunk - a szoftver – is több ízben gazdagodott.

Az ének-zenei tagozat 60 évvel ezelőtt, 1959-ben indult Slapsi Ilonka néni vezetésével.

Abban a szerencsében volt részünk, hogy iskolánk sokáig az emelt szintű zenei képzés egyedüli fellegvára volt kerületünkben.

Meg tudjuk-e becsülni, ezen 60 év alatt hány egykori növendék sorsa fonódott össze végérvényesen a zene világával? Mondják, hogy aki megízlelte az éneklés, muzsikálás örömét, az olyan kincs birtokába jutott, amelynek különleges tulajdonsága: minél többet adunk belőle másoknak, annál több marad nekünk.

Ma már az ének-zene tagozat mellett emelt szintű informatikaoktatásunk is sok gyereket vonz 80 éves falaink közé.

A történelem során iskolánknak többször megváltozott a neve, de értékrendje, hírneve mindig töretlen volt. Én is csepeli gyermek voltam, de másik iskolába jártam. Emlékszem arra, hogy gyerekkori barátaim, szomszédjaim közül néhányan kolozsvárisok voltak. Sokat meséltek egy különleges énektanárról – Ilonka néniről, kórusról, szereplésekről, s mi többiek mindig irigykedtünk rájuk.

Bizony az első évfolyam egykori diákjai ma már nagyszülők, dédszülők, de sok esetben gyermekeik, unokáik is követik a családi hagyományt: a mi iskolánkat választják.

Egy ünnep, egy évforduló mindig jelentős esemény az emberek életében, és ez még többszörösen igaz egy intézményre, iskolára. Thomas Mann mondta, hogy „a múltat ünnepelni szép dolog, ha az embernek a jelent és a jövőt illetően rendben van a szénája... Kellemes az ősökre emlékezni, ha az ember egynek tudja magát velük, és tudja magáról, hogy mindenkor az ő szellemükben cselekedett.”

Igen, falaink megöregedtek, de iskolánk szellemiségét a tradíciók ápolása mellett a megújulás készsége jellemzi, a modern, mai kor igényeinek való megfelelés mindannyiunk számára elengedhetetlen.

Az ünneplés csak annak jelent valamit, aki részt vesz benne.

Hónapok óta készülünk a mai alkalomra.

Rengeteg pozitív energiát halmoztunk fel magunkban erre a pillanatra: szeretetet, tiszteletet, várakozást, bizakodást, örömet. Végigéltem, hogy kollégáim, diákjaink milyen hatalmas munkát fektettek bele a felkészülésbe. Két nappal ezelőtt itt a művelődési házban tartottuk a főpróbát, s közben Csilla nénivel, az egyik intézményvezető helyettessel összeszorult torokkal figyeltük gyerekeinket: Igen, itt a magyarázat arra, hogy a sok nehézség ellenére miért is vagyunk a pályán, miért is szeretünk pedagógusként dolgozni!

Pedagógusaink nevében büszkén kijelenthetem, hálát adunk a sorsnak, hogy a Mátyás Király Általános Iskola tantestületéhez tartozunk.

Eredményeinkből, tanítványaink dicsőségéből merítünk hitet és erőt feladatunk folytatásához. Reméljük, hogy a teljes szívvel, odaadással

végzett munkánkkal, hozzáállásunkkal továbbra is méltók leszünk a sok kedves, bátorító, dicsérő szóra.

Van hát mit ünnepelnünk, és igyekszünk is méltó formát adni ennek: ma ünnepi műsorral kedveskedünk. Reméljük, hogy a Mátyás Király Általános Iskola még sok-sok évig méltó őrzője és megújítója lesz nemzetünk kultúrájának és hagyományainak.

Kívánom, hogy iskolánk maradjon egy nagy család, legyen továbbra is egy közös szellemiségben felnövő nemzedéket befogadó tanintézet.

Köszönöm a szülők segítségét, bizalmát. Köszönöm iskolánk Csepel Önkormányzatának, a Dél-Pesti Tankerület munkatársainak támogatását ahhoz, hogy oktató-nevelő munkánkhoz biztosítják a feltételeket.

Köszönettel tartozom a mai rendezvény megszervezésében, lebonyolításában résztvevő

kollégáimnak,

a segítő szülőknek,

a Szamos Mátyás középiskola vezetőinek, tanárainak és

diákjainak,

a csepeli Tesco vezetőjének,

az Eötvös iskola vezetőjének,

és végül, de nem utolsó sorban a Királyerdei Művelődési Ház

vezetőjének és munkatárainak.

Megtartó hagyományt, megingathatatlan hitet, feltétlen bölcsességet és sok-sok erőt kívánok a következő, a 85. évfordulóig Tóth Árpádot idézve:

„Jó iskolánk! Még sok-sok ötven évet
Érj meg, virulj, légy fénylő, tiszta, nagy
Köved közt lüktessen az ifjú élet,
Ezer meleg szív, ezer büszke agy,
Nemes tanárok, sok nemes tanítvány
Hírét növeljék e tisztos falak-
S ne álljon meg közöttük soha hitvány,
S ne rontsa fényük soha rút salak!”

Juhász Katalin
intézményvezető

2019. május 30.